

Sygn. akt KSP 8/13

POSTANOWIENIE

Dnia 9 października 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński (przewodniczący)

SSN Jarosław Matras

SSN Józef Szewczyk (sprawozdawca)

po rozpoznaniu skargi wniesionej przez pełnomocnika **R. T.**

z dnia 12 sierpnia 2013 r.

na przewlekłość postępowania w sprawie Sądu Apelacyjnego w [...],

sygn. akt II AKz .../13,

na posiedzeniu w dniu 9 października 2013 r. na podstawie art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 179, poz. 1843 ze zm.)

p o s t a n o w i ł:

I. pozostawić skargę bez rozpoznania;

II. zarządzić zwrot opłaty od skargi na rzecz R. T.

UZASADNIENIE

W skardze z dnia 12 sierpnia 2013 r. pełnomocnik R. T. wystąpił do Sądu Najwyższego o stwierdzenie przewlekłości postępowania w sprawie rozpoznania zażalenia na postanowienie Sądu Okręgowego w W. z dnia 7 czerwca 2013 r., sygn. akt XVIII Kp .../13, w przedmiocie przedłużenia tymczasowego aresztowania R. T., rozpoznawanego przez Sąd Apelacyjny w [...] pod sygn. II AKz .../13.

Ponadto pełnomocnik wniósł o wydanie Sądowi rozpoznającemu sprawę zlecenia zakończenia jej w terminie 1 tygodnia od rozpoznania skargi i przyznanie od Skarbu Państwa kwoty 14.000 zł na rzecz R. T.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Na wstępie rozważyć należy, czy skarga wniesiona przez pełnomocnika R. T. jest dopuszczalna w świetle ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenia prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. 2004 r., Nr 179, poz. 1843 ze zm.).

W judykaturze, w tym - orzecznictwie Sądu Najwyższego – wielokrotnie podkreślano, że omawiane postępowanie skargowe jest postępowaniem incydentalnym w ramach postępowania co do głównego przedmiotu sprawy dotyczącego wyjaśnienia okoliczności faktycznych i prawnych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy w danej instancji (por. np. uchwała z dnia 21 września 2005 r., I KZP 24/05 – OSNKW 2005, z. 10 poz. 89; postanowienia z dnia 10 czerwca 2008 r., KSP 2/08 – OSNKW 2008, z. 9 poz. 71).

Także w piśmiennictwie wyrażono pogląd, iż wyznacznikiem prawa strony do rozstrzygnięcia bez zbędnej zwłoki jest pojęcie „sprawy”. Pojęcie to odnosić należy do głównego przedmiotu postępowania sądowego, przygotowawczego, czy postępowania egzekucyjnego, a nie kwestii rozstrzyganej w każdym incydentalnym orzeczeniu w toku tego postępowania (por. Skarga na przewlekłość postępowania przygotowawczego i sądowego. Komentarz, Piotr Górecki, Stanisław Stachowiak, Paweł Wiliński, Warszawa 2010, s. 27-28).

W świetle powyższego „sprawą” nie jest postępowanie incydentalne w przedmiocie rozpoznania zażalenia na postanowienie o przedłużeniu czasu tymczasowego aresztowania, a w tym konkretnym wypadku „sprawą”, w której strony uprawnione są do wniesienia skargi na jej przewlekłość jest prowadzone przez Prokuraturę Apelacyjną śledztwo (Ap V Ds. .../12/Sp.), w toku którego toczyły się przed Sądem Okręgowym i Apelacyjnym postępowania incydentalne w

przedmiocie tymczasowego aresztowania. Biorąc powyższe rozważania pod uwagę, Sąd Najwyższy pozostawił skargę bez rozpoznania, jako niedopuszczalną z mocy ustawy.

Ustawą z dnia 20 lutego 2009 r. o zmianie ustawy o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 61, poz. 948) zmieniono art. 17 ust. 3 ustawy w ten sposób, że opłatę należy zwrócić skarżącemu również w przypadku odrzucenia skargi. Zmianę prawa uzasadniono tym, że brak możliwości merytorycznego rozpoznania skargi, nie powinien obciążać skarżącego ciężarami fiskalnymi na rzecz Skarbu Państwa. W niniejszej sprawie skargi R. T. nie odrzucono, bowiem ustawa z dnia 17 czerwca 2004 r. przewiduje możliwość odrzucenia skargi jedynie z przyczyn określonych w art. 9 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. Jednak inna forma orzeczenia aniżeli forma odrzucenia skargi, nie stoi zdaniem Sądu Najwyższego na przeszkodzie zastosowaniu w niniejszej sprawie art. 17 ust. 3 ustawy. Te same względy, czyli brak możliwości merytorycznego rozpoznania skargi, które uzasadniają brak obciążania ciężarami fiskalnymi skarżącego w razie odrzucenia skargi, przemawiają za tym, aby również w przypadku pozostawienia skargi bez rozpoznania ze względu na jej niedopuszczalność z mocy ustawy, sąd zwracał z urzędu wniesioną opłatę od skargi.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.